

МОТИВАЦІЙНІ ПРОГРАМИ ПРИ НАВЧАННІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Лоскутова Т.О.

Дніпровський державний медичний університет, м. Дніпро

Вступ. Академічна успішність здобувачів вищої медичної освіти є важливим чинником як їх особистого професійного становлення, так і загального підвищення ефективності системи охорони здоров'я. Протягом останніх десятиліть у різних дослідженнях у всьому світі повідомлялося про високі показники депресії, виснаження та тривоги серед студентів-медиків [1]. Зважаючи на психічне благополуччя студентів і його вплив на догляд за пацієнтами, вкрай важливо, щоб викладачі та навчальні заклади знаходили ефективні рішення, щоб забезпечити студентів навчальним середовищем, яке сприяє психічному благополуччю та зменшує стрес [2]. Відомо, що внутрішня мотивація є вирішальним фактором у сприянні розумовому та фізичному благополуччю студентів [2].

Основна частина. Інноваційні мотиваційні програми, які враховують специфічні потреби і труднощі, з якими стикаються майбутні медики, здатні покращити їх академічну успішність, підвищити стійкість до стресових ситуацій та сприяти загальному благополуччю. На відміну від традиційних методів інноваційні програми інтегрують такі компоненти, як гейміфікація, наставництво, використання цифрових інструментів, персоналізовані траєкторії навчання та акцент на внутрішніх мотивах, включаючи самотивацію. Такі підходи створюють більш динамічне й підтримувальне освітнє середовище, яке стимулює здобувачів вищої освіти до активної участі в навчанні, подолання труднощів і реалізації їхнього потенціалу [3]. Динамічність і розвиток медичної освіти зумовлює необхідність упровадження інноваційних мотиваційних програм, які би відповідали вимогам сучасної медичної освіти [2]. Такі програми спрямовані на підвищення активності здобувачів освіти, сприяння закріпленню знань та розвитку професійних компетенцій. Завдяки інтеграції інтерактивних технологій викладання, наставництва й коучингу, а також використанню професійно орієнтованих кейсів, медична освіта може створити комплексну мотиваційну структуру, яка підтримує академічне та професійне зростання. Мотиваційні програми відіграють критично важливу роль у формуванні академічних досягнень здобувачів вищої освіти за медичними спеціальностями. Складний характер медичної освіти вимагає постійної активності, стійкості та цілеспрямованості, на які безпосередньо впливають добре структуровані мотиваційні стратегії. Програми не лише покращують

академічні результати, але й сприяють розвитку критично важливих професійних компетентностей. Оцінювання їх ефективності, аналіз результатів їх застосування та надання практичних рекомендацій щодо їх впровадження є важливими кроками в розвитку освітніх практик у медичній галузі.

Ефективність мотиваційних програм оцінюють за допомогою спеціальних параметрів, призначених для вимірювання їх впливу на академічну успішність, залученість та особистісний розвиток. Ключові параметри охоплюють академічні результати, зокрема оцінки, відсоток завершення навчання та успішність складання ліцензійних іспитів, а також якісні показники, як-от самооцінка мотивації, сприйняття актуальності навчання та рівень задоволеності освітнім процесом. Додаткові показники охоплюють відвідування занять, участь у позанавчальних заходах і перехід на наступні етапи медичної підготовки. Також розглядають збереження знань і навичок із плином часу, що дає змогу зрозуміти, наскільки довготривалими є переваги мотиваційних програм.

Інтерактивні технології навчання є одним із найважливіших трансформаційних досягнень у медичній освіті [4]. Завдяки використанню таких цифрових інструментів, як віртуальна реальність (VR), доповнена реальність (AR) і симуляційні платформи, здобувачі вищої освіти можуть брати участь у захопливих і реалістичних тренінгах. Наприклад, VR-симуляції дають змогу практикувати хірургічні процедури в безпечному середовищі, розвиваючи свої технічні навички та впевненість у собі. Додатки доповненої реальності можуть відображати цифрову інформацію на фізичному просторі, надаючи вказівки в реальному часі під час виконання практичних завдань [3].

Крім технологічних інновацій, у медичній освіті потужними мотиваційними інструментами стали менторство та коучинг. Такі підходи передбачають персоналізоване керівництво з боку досвідчених професіоналів, які надають підтримку, зворотний зв'язок і стимули. Такі підходи сприяють формуванню почуття приналежності та цілеспрямованості, оскільки здобувачі вищої освіти отримують індивідуальну увагу та заохочуються до постановки амбітних, але досяжних цілей [5].

Формування професійно орієнтованих кейсів — це ще одна інноваційна стратегія, яка значно впливає на мотивацію в медичній освіті. Ці кейси розроблені в такий спосіб, щоб відображати реальні клінічні сценарії, вимагаючи від здобувачів освіти інтеграції теоретичних знань із практичними навичками розв'язання завдань. Здобувачі отримують краще розуміння розвивають при цьому критичне мислення та вміння приймати

рішення, безпосередньо застосовувати отримані знання своїй майбутній кар'єрі.

Висновки. Отже, важливим для забезпечення сталого ефекту є безперервне оцінювання та адаптація освітніх програм. Заклади вищої освіти мають збирати й аналізувати дані про академічну успішність, відгуки здобувачів і метрики конкретних програм, щоб удосконалювати свої підходи. Співпраця із зовнішніми організаціями, зокрема лікарнями, також може підвищити релевантність мотиваційних стратегій, забезпечуючи їх відповідність вимогам професійної практики.

Список використаних джерел:

1. Erschens, R., Keifenheim, K. E., Herrmann-Werner, A., Loda, T., Schwiller-Kiuntke, J., Bugaj, T. J., Nikendei, C., Huhn, D., Zipfel, S., & Junne, F. (2019). Professional burnout among medical students: Systematic literature review and meta-analysis. *Medical teacher*, 41(2), 172–183. <https://doi.org/10.1080/0142159X.2018.1457213>
2. Eley, D. S., & Slavin, S. J. (2024). Medical student mental health — the intransigent global dilemma: Contributors and potential solutions. *Medical teacher*, 46(2), 156–161. <https://doi.org/10.1080/0142159X.2023.2279909>
3. Мельник, Н. С., Лоскутова, Т. О., & Волошенюк, Т. В. (2025). Вплив інноваційних мотиваційних програм на навчальні досягнення студентів медичних закладів вищої освіти. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14678766>
4. Турлюн, Т. С., Саніна, Н. А., & Конопкіна, Л. І. (2024). Застосування інтерактивних технологій навчання в медичній освіті. *Медична освіта*, (4), 58–63. <https://doi.org/10.11603/m.2414-5998.2023.4.14235>
5. Фоміна, Л. (2024). Педагогічна техніка викладача медичного закладу вищої освіти як інструмент педагогічної майстерності. *Наукові інновації та передові технології*. 11 (39). С. 1469 — 1577. [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-11\(39\)-1569-1577](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-11(39)-1569-1577)

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ДО СКЛАДАННЯ OSCE-1

Лукашевич І.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Сучасні технології входять в усі сфери людського життя, включаючи медичну освіту. Однією з інноваційних галузей є використання освітніх симуляційних технологій у навчанні студентів медичних університетів. Освітні симуляційні технології стають не лише інструментом покращення якості навчального процесу, але і ключовим елементом формування

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

ОТРИМАННЯ ДОСВІДУ НАВЧАННЯ В СИМУЛЯЦІЙНИХ ЦЕНТРАХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ НАВЧАЛЬНИХ УСТАНОВ ТА ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЙОГО В УКРАЇНСЬКИХ МЕДИЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ	Козовий В.Р., Шукайлик О.В., Фабрика Р.Р.	114
СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я	Кос Л.І., Чемний Т.В., Фабрика Р.Р.	116
КОМУНІКАТИВНІ ІНСТРУМЕНТИ В МЕДИЧНІЙ СИМУЛЯЦІЇ	Коширець А.В.	119
ВПЛИВ СИМУЛЯЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ НА ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЕФЕКТИВНОЇ СПІВПРАЦІ ТА ЕМПАТІЇ	Кучерява В.А., Смандич В.С., Мандрик О.Є., Сажин С.І.	121
ВИЗНАЧЕННЯ КОНКРЕТНИХ ВИПАДКІВ, КОЛИ НАВИЧКИ, ОТРИМАНІ ЧЕРЕЗ СИМУЛЯЦІЮ, БУЛИ УСПІШНО ВИКОРИСТАНІ В РЕАЛЬНИХ МЕДИЧНИХ СИТУАЦІЯХ	Кушнір М.В., Буряк О.Г., Марусик У.І., Сажин С.І., Смандич В.С.	123
ПЕРЕВАГИ ТА ЦІННІСТЬ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ	Лабінська О.Є., Галькевич М.П., Макар О.Р., Соломенчук Т.М.	126
ЕТИЧНІ АСПЕКТИ В СИМУЛЯЦІЙНІЙ МЕДИЦИНІ	Лар-Смандич О.В., Каланча А.В.	128
МОТИВАЦІЙНІ ПРОГРАМИ ПРИ НАВЧАННІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ	Лоскутова Т.О.	130
ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ДО СКЛАДАННЯ OSCE-1	Лукашевич І.В.	132
ДОЦІЛЬНІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ ПРЕОСКІ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЯКІСНОГО СКЛАДАННЯ ОСКІ	Луцуляк А.Я., Смандич В.С., Єременчук І.В.	135
АКТУАЛЬНІСТЬ СИМУЛЯЦІЇ ДЛЯ ПРАКТИЧНИХ МЕДИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ ТА ВІЙН	Максимів О.О., Чепишко С.І.	137
МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ В СИМУЛЯЦІЙНІЙ МЕДИЦИНІ	Малайко С.С.	138
ГЕЙМІФІКАЦІЯ У МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ: СИМУЛЯЦІЙНІ ІГРИ ЯК МЕТОД ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ	Мандрик О.Є. Смандич В.С. Поточняк В.Р. Бондар В.О.	140
ВЗАЄМОДІЯ МЕДИКІВ І СЛУЖБ ПОРЯТКУНКУ ПІД ЧАС ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ КАТАСТРОФ: ПРАКТИЧНИЙ ТРЕНІНГ НА СИМПОЗІУМІ «SMART LION 2024».	Маріна В.Н., Терлецький О.М., Павловський Я.І.	142
МОДЕЛЮВАННЯ ОСП(к)І В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ДОСВІД БДМУ	Марусик У.І., Ткач Є.П.	144
КОМУНІКАЦІЙНІ НАВИЧКИ В СИМУЛЯЦІЙНІЙ МЕДИЦИНІ: ТРЕНУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ МІЖ ЧЛЕНАМИ МЕДИЧНОГО ПЕРСОНАЛУ ПІД ЧАС КРИЗОВИХ СИТУАЦІЙ	Масленкова К.С., Смандич В.С., Ходоровський В.М., Малайко С.С.	146